

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Beati Ignatii Martyris, Et Archiepiscopi Antiochensis, Epistola Ad
Philadelphios. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥ-
ΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
ΡΟΥ ΘΕΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ
πρὸς Φιλαδέλφους. 5.

BEATI IGNATII MAR-
TYRIS, ET ARCHIEPISCOPI AN-
TIOCHENSIS, EPISTOLA AD
Philadelphios. 6.

Ιγνατιος ο και θεοφορος, εκκλη-
σια δεσ πατρος και κυριου ιησου χρι-
στου, ην εσθησι Φιλαδελφια, ην αγα-
πη ηλεημεριαν, και ησρασημην ην ο-
μοιοιαν δεσ, και αγαλλομενη ην θε-
παδα του κυριου ημων ιησου αδιακριτως, και ην τη
και πασαι αυτη περιπλορημενη, ην παντι ελπει
(ου απαρξομαι ην αμαρτι ησου χριστου. ητις εσι χαρη
αιωνου, και ην αμουν) μελιστα ην ενι εσοισω θε-
ωδικοπα και οιο περιβυτοροις και εσθονοις, α-
δελαιμολοις ην θεληματι θεου πατρος, εσα η κυ-
ριου ιησου χριστου, δε ην ην τον βαλουμε εσθελην αυτη
βελικιας τω εκκλησιαν ην τη πατερα, οιο δλομη
πανδματικη αχειροποιωτω, η συγκλιαντες οι αυτε
μαι, και οι ποταμοι, εκ ηχουσαν αυτων καιαρεφαι,
αλλα μη δε ηγουσαι ποτε τα πανδματικα η πο-
νηριαι, αλλα εσθωρησεν δυναμει ησου χριστου η κυ-
ριου ημων. θεασαμενη αυτων ην επιστοπον, ε-
γνωσθη οτι αν αφ' εαυτου, δε δε αυτην ηξιαθη τω εσθ-
κριαν τω εσθ τον ανηκουσαν εχθελειδιναι, δε
δε ην κενοδοξιαν, αλλα ην αγαπη ησου χριστου και δεσ
πατρος, ην εγειραν αυτην εκ νεκρων δε και παπει-
πληγμαι τω ωδεναι, δε σιγων πλεον δυνατα
των πλεον λαλουτων. σινηρμοςαι ην ταυς ην πο-
λαις κυριου και ταυς δικαιομασι, ως χορδαι τη κι-
θαρα ην εσιν αμεμηθη, δε ην του ζαχαριου ην ηρε-
ως. δε μακαριζει μου η ψυχη τω εσθ τον αυτη ηνω-
μην, εδληγνδς ην ερεβου ην τελειαν εσαν. δε ακινητου
αυτη ην ην αοργητου, ην παση ωδενεα δεσ ζωντος. ως
πικρα ου φωτος, αλληθειας, φδλγαι ην μεισομον
ην ωδενεα, ην τω ηκακο διδασκαλιαν των αιρεσιω
των, δε ην μολισμος δε ην δε ην εσθ τον γην.
επαν δε ο ποιμην εσιν, εκει ως προβατα ανολου-
θετε. πολλοι ην λυκοι κωδλοισ ημθεισμοιοι,
ηδονη ηκακη αιχμαλωτισουσι τους θεοφορους.

Et Patris & Domini Iesu Chri-
sti Ecclesiae Philaeplicae, I-
gnatius in sanguine Iesu Chri-
sti aeternam perpetuamq; salu-
tem dicit. Ego quum uniuers-
o uetro coetui scribo, qui in dilectione mi-
sericordiam, in concordia sancta constan-
tiam adepti, cum fiducia exultatis in passio-
ne Domini Iesu, de spe resurrectionis eius p-
gratiam suam facti certissimi: tum ijs maxi-
me, qui consentiunt cum episcopo, presby-
teris, & diaconis, qui consilio Dei Patris sunt
ad haec munera declarati, per Dominum Ie-
sum Christum, qui pro sua propria uolunta-
te sibi confirmauit stabiliuitq; suam Eccle-
siam super petra, structura spirituali, sine ho-
minum manibus confecta, quam euertere
nulli uentorum turbines, nulla torrentum
flumina potuerunt, imò nec ulla uis malorum
Spirituum, quae uirtute Iesu Christi Domini
nostri debilitatur. Vidi uestrum Epi-
scopum: in eoq; facile perspexi, quam non
ipse sese, aut ipsum ulli homines ad hanc pu-
blici ministerij dignitatem promouerit: ad
quam capescendam non gloriae cupiditate,
sed amore Iesu Christi, Deiq; Patris, qui illum
a mortuis excitauit, adductus est. Sanè mo-
destiam eius admirari satis non potui: qui
temperata sua taciturnitate plus equidem,
quam quidam plus nimia loquacitate, effi-
cit. Omnia sua dicta factaq; ad praecipitum
Domini, institutionemq; tam apposita, tamq;
apte comparat, ut quasi citharae quidam chor-
darumque concentus spectari suauissimus
possit: Et, ut breuiter dicam, irreprehensus

appellari potest non minus, quam Zacharias sacerdos. Quare non possum non beatum ducere
quod tali animo erga Deum sit affectus. Perfectum. n. quiddam, & summa cum uirtute conuictum in eo homi-
ne animaduerti. Lenitas. n. ipsa, & mansuetudo animi, iucundam quaedam ac uicidam refert diuinam
grauitatis tepiem. Vos igitur, qui in luce estis ueritatis renati, fugite quicquid dissoluere uestram
concordiam potest: fugite perniciosa doctrina eorum, qui spargendo haereses, totum iam ferè conuictum
runt orbem. Vbi pastor est, ibi uos (ceu oues) sequimini. Multi enim lupi uellere assumpto,
oues simulant: compositisque suae prauitatis illecebris, eas ex cursu Dei intercipiunt.

Qui tamē inter uos, quoad cōcordia manebit, locum aōn habebunt. Cauete à nocētifimis herbis, quas Iesus Christus non produxit, sed humanæ uitæ infidiatrix Bestia: hi, n. non sunt plantatio Patris Dei, sed fementis Mali. Non autē hæc eō scribo, quòd discordiam inter uos aut diffensionem ullā cōgnouerim: sed quia uobis, ceu filijs Dei, iam antea uelim hac admonitione mea p̄caueri. Quotquot enim, Christi sunt, hi cū suo se episcopo coniungūt: quotquot autē ab hoc declināt, & execratarū plantarū cōmunionem amplexātur, hi simul cū ipsis excidentur. Non, n. sunt cultura Dei, sed semen Inimici. A quo quidem Inimico, uos precibus uestri pastoris fidissimi, mansuetissimiq; liberatū iri ōni tēpore, & spero & opto. Hortor autē uos in Domino: quicunq; p̄cēnites in unitatē uenire Ecclesiæ uolūt, uti eos suscipiatis cum omni lenitate & mansuetudine, quòd ita benignitate uestra tolerātiaq; ex causibus Diaboli auersi, & ad uitam Christiano dignam reducti, salutem æternam in regno Christi consequantur. Ne errate, mei fratres: Qui ueritatis desertorem schismaticumq; sequitur, in hæreditatem regni Dei is minimè ueniet: uicq; , quem falsa docentem sequitur, nō deserit, ab hocq; ipse fit apostata, ad gehennam is cōdēnabitur quòq;. Nā neq; a pijs discedēdū est, neq; cū impijs p̄manendum. Qui in aliena doctrina perisistit, is non est Christi, neq; p̄sionis eius fit particeps: sed est uulpes, & uastator uinæ Christi. Tali uos ne admisceatis (unā. n. p̄eundū esset:) etiamsi pater, aut filius, aut frater, aut familiaris sit. Ne parcat enim, inquit Scriptura, oculus tuus in tali homine. Qui Deum oderunt, eosdem & nos odisse oportet: imò p̄pter inimicos Dei, extabescere cōuenit. Non utiq; pulsemus eos, aut persequamur, quemadmodum istos Gentiles persequunt, qui Dominum ignorant: sed pro inimicis quod dem habeamus, ab ijsq; nos separemus, interim tamen hortari eos & admonere, ad p̄cēnitentiamq; modis omnibus uocare nō desistamus. si forte aliquando audiant, seq; dant in obedientiam ac disciplinam fidei. Deus enim noster, qua est erga homines beneuolentia, omnes uult saluos fieri, inq; agnitionem uenire ueritatis. Nam quòd & serenitatem Solis tam malis quam bonis communem facit, & foecunditatem pluuiæ tam iustis quam iniustis æquale imp̄t: huius nos sua benignitatis imitatores esse uult Dominus, dicitq;. Perfecti fiat, quemadmodū Pater uester cælestis p̄fectus est. Ego sanè mihi de uobis p̄sua deo, nulli uos alienę doctrinę adherere: quo cōsensus, sanctā uestrā charitatē p̄ literas admonēdā de eo tātū existimaui, ut hac eiusdē fidei, p̄dicationis, & Eucharistiæ unitate p̄petuò p̄frui amini. Caro, n. Domini Iesu, una est caro, & sanguinis eius p̄ nobis effusus, unus est sanguis: idē. n. panis fractus est omnibus, & idē poculū distributū uniueris. Vna domus p̄cationis

communi

ἀλλ' ὅτι τῆ ἐνοχότητι ὑμῶν, οὐχ' ἐξέσι τόπος. ἀπὲρ
 χεθε οὐ τῶν κακῶν βοτανῶν, ἀς πινασίνος χριστὸς
 ὁ χωργῆς, ἀλλ' ὁ ἀνθρώποκτόνος θῆρ, ἵνα τὸ μὴ εἶναι
 τὸς φυτεῖαν πατροσφάλλα ἀπέριματ' ἔποιησεν. ὅτι
 τὸ πῶς ὑμῶν μερισμὸν ἐνεργῶν τῶντα γράφα, ἀλλὰ πῶς
 ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς ὡς τέκνα θεοῦ. ὅσοι γὰρ χριστὸς εἶπη
 ὅτι μετὰ τοῦ ἀποστόλου εἶδη. ὅσοι δ' αὐτὸν ἐκλίνοσιν
 αὐτῷ, ἢ τῆ κοινωνίαν ἀπαύσανται μετὰ τὸ κατη-
 ραμῶν, ὅτι οὐ αὐτοῖς ἐκκοπήσονται. ὁ γὰρ εἶσι
 γὰρ γινώσκω χριστὸς, ἀλλ' ἐχθρὸς ἀπορεῖ ὁ εὐδότης πα-
 τὴρ, ὅτι ἄλλοι τὸ πῶς ἀποστόλου ὑμῶν ποιμῆνος, τὸ π-
 σοτάτο ἐπὶ πρῶτον. τῶν κακῶν οὐ ὑμᾶς ὅτι κυ-
 ρίω. ὅσοι αὐτὸν ἐκλίνοσιν, ἐκλινοσιν ὡς τῆ ἐνοχότητι
 ἐκκλήσιας, πῶς δέξεται αὐτοὺς μετὰ πᾶσις πρῶτον
 ἵνα, ἵνα δὲ τὸ χριστότης ἐπὶ ἀνεξικετίας ἀναγνώ-
 ρησ' ἐκ τῆ ἁγίας πνεύματος, ἀξιοῖ ἰσοῦ χριστὸς γινώ-
 σκω, σωτηρίας αἰώνιας τύχασιν ὅτι τῆ βασιλεία τῆ
 χριστὸς, ἀδελφοί, μὴ πλανᾶσθε: εἰς ἡμῶν ἰσοῦ τῆ ἀλη-
 θείας, ἀποδοθῆ, βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσει. καὶ εἰ-
 ἴς οὐκ ἀφίσταται τὸ ἄδολογος κήρυκος, ἀς γινώ-
 σκω καὶ ἀκριβήσεται. ὅτι γὰρ ὁ ἴσος βῶν ἀπιστοῦν, ἵνα
 ὅτι δὲ δυνάσται σιγήσῃ δέ. εἰς τὸ γινώσκω τῶν
 μὴ πῶς πατὴρ, ὅτι οὐκ εἶσι χριστὸς, ὅτι τὸ πάθος αὐτῶν
 κοινωνίας. ἀλλ' εἰσι ἀλάτῃ, φθορῆς ἀμπελωνος χρι-
 στὸς. ὅτι τῶν μὴ σωσαναμίγνυσθαι, ἵνα μὴ σωσανα-
 μῶν αὐτῶν, καὶ πατὴρ ἢ, καὶ ἴσος, καὶ ἀδελφός, καὶ
 ὁκείος, ὁ φέσειται γὰρ, σὺ (φωτῆρ) ὁ σφραγῆσθαι ἵνα
 τῶν. τὸς μισοῦσας οὐ τὸν θεόν, μισοῦν ἡμῶν ὅτι
 ἵνα τῶν ἐθεοῖς αὐτῶν, ἐκτετῆκεσθαι, οὐ μὴ ἢ τῶν ἡμῶν
 τὸς ἢ δὲ ἴσος, καὶ τῶν τῶν ἐθνη τῶν μὴ εἰδῶν τὸ κύριον
 ἐπὶ θεόν. ἀλλ' ἐχθρὸς μὴ ἡγεσθαι, ἐπὶ χριστῶν ἀπ' αὐτῶν,
 νοθετῶν δὲ αὐτοῖς, ἢ ἵνα μετὰ τοῖς ἀπακαλέω, ἵνα
 ἀρα ἀκτιστοσιν, ἵνα ἀρα γινώσκω. Φιλαυθροστος γὰρ εἶ-
 σιν ὁ θεὸς ἡμῶν, ἢ πάντας ἀνθρώπους θελεῖ σωθῆ-
 ναι. ὅτι εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθέτω. διὸ τὸν ἡμῶν
 αὐτῶν ἀνατέλλει ἵνα πονηρὸς ἢ ἀγαθός, καὶ βεβαί-
 ῶν ἢ ἐθερὸν ἀπὸ δικαίου. ὅτι ἀδικος. ὅτι χριστὸς ὁ θεὸς δι-
 λωρ ἢ ἡμᾶς. ἢ μισοῦσας ὁ κύριος, λέγει, γίνεσθαι τι-
 λωρ, καὶ τῶν ἢ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειος εἶ-
 σιν. ἵνα πῶς ποιεῖ εἰς ὑμᾶς ὅτι κυρίω, ὅτι οὐδὲν ἀλλο-
 φρονήσῃ. διὸ ἢ θερῶν γράφα τῆ ἀξιοθῆσθαι γὰρ
 ὑμῶν, παρακαλῶν ὑμᾶς, μὴ πίσει, καὶ ἐνὶ κρηνη-
 ματι, καὶ μὴ διχαρισίᾳ χριστῶν. μὴ γὰρ ὅτι ἢ σὰρξ
 ἐκτὸν θεόν. εἰς τοῦ κυρίου ἰησοῦ, καὶ ὅτι αὐτοῦ τὸ αἷμα τὸ
 ἵσταρ ἡμῶν γὰρ ἀφ' οὗ τοῖς πᾶσι μὴ φέρωσθαι, καὶ ὅτι
 ποτήριον τοῖς ὅλοις διενεμήθη. ὅτι θεοπατήριον

πάντα τῆ ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἐπίσημοις ἅμα τῶν
 πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων τοῖς συνδούλοις
 μου, ἐπὶ πόρ καὶ εἰς ἐγγύνητος ὁ θεός, καὶ πατήρ,
 καὶ εἰς μονογενὴς υἱός, θεὸς λόγος, καὶ ἀνθρώ-
 πος, καὶ εἰς ὁ παρὰ κλητῶν, ὁ πανδύμας ἑλ-
 θίας, ὃν δὲ καὶ τὸ κήρυγμα, καὶ ἡ πίστις μία, καὶ
 τὸ βαπτισμα γινῆ, καὶ μία ἡ ἐκκλησία· ἡ δὲ ἰσχύσαν-
 τὸ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι, ἀπὸ περάτων ἕως περάτων,
 οἱ τῶν ἁματι τοῦ χριστοῦ, οἰκείους ἰσχύσαντες καὶ πό-
 νους, καὶ ὑμᾶς οὐκ ἐχθρῶν, ὡς λαὸν πειρασίου, καὶ ἐθνοῦ
 ἁγίου, ὃν ἁμονία πάντα γινῆ καὶ ὡς ἄντελεμ, αἰ ἰδύα
 κίς, ποῖς ἀνδράσιμ ὑποτάγεται γινῆ φάβω δι' ἃ εἰ τῶ
 θροῖσι, τῶ χριστῶ γινῆ ἀφθαρσία, ὡν βδελυσσόμηναι γὰ
 μαρ, ἀλλὰ τὸ κρείσσον ἔτι ἐπιμύλαι, ὅση ἂν ἴσθαι
 σωαφέας, ἀλλ' ἐνεκα ἑλ τῶν νόμων μελέτης. τὰ τέ
 να, πειθαρχεῖτε τοῖς γονόμοις ὑμῶν, καὶ ἐξομολογεῖτε
 αὐτοῖς, ὡς σωεργὸς θεὸς εἰς τὴν ὑμετέρων γέννησιν.
 οἱ δούλοι, ὑποτάγεται τοῖς κυρίοις γινῆ θεῶ, ἵνα χριστοῦ
 ἀπελευθεροῖ γέννησιν, οἱ ἀνδρες, ἀγαπάτε τὰς γη-
 νῆας ὑμῶν ὡς ὁμοδούλους θεῶ, ὡς οἰκίαν σώμα,
 ὡς ἰουνοῦς εἶον, καὶ σωεργὸς τεκνογονίας αἰ τῶ
 θροῖσι, μόνον τὸν χριστὸν πῶ ὀφθαλμοῦ ἔχετε καὶ τὸν
 αὐτοῦ πατέρα γινῆ τοῖς ὀφθαλμοῖς, φιλίμύλαι ἡ δὲ τὸ
 πανδύμας. ὁ ναίμυ ὑμῶν ἑλ ἁγιοσύνης ὡς ἡ-
 λία, ὡς ἰσχύ τοῦ ναυῆ, ὡς μελίσσε δεκ, ὡς ἐλισαῖος,
 ὡς ἱερμίου, ὡς τοῦ βαπτιστοῦ ἰωάννου, ὡς τοῦ ἡγα-
 τηάου μαθητοῦ, ὡς τιμοθέου, ὡς τίτου, ὡς ὀνο-
 ἴου, ὡς κλήμας τῶν γινῆ ἀγνεία ἰσχύσαντων τὸν
 θροῦ, ὡς λέγω δὲ τοῖς λοιποῖς μακαρίοις, ὅτι γάμοις
 πτωμίλαισιν ὡν ἐμνήσθην ἀρτὴν· ἔνχομαι γὰρ ἁ-
 γίου θεοῦ εὐρεθεῖς, πῶς τοῖς ἡγεῖσιν αὐτῶν εὐρεθῆ-
 ναι γινῆ τῆ βασιλείας, ὡς ἄβρααμ, καὶ ἰσαὰκ, καὶ ἰα-
 κώβ, καὶ ἰωσήφ, ὡς ἰσαίου καὶ τῶν ἄλλων πτωφι-
 τῶν, ὡς τῶν καὶ πώλου καὶ τῶν ἄλλων ἀρ-
 ετοῦ, τῶν γάμοις προσομιλησάντων. ὅση πῶ πῶ
 θυμίας δὲ ἑλ πρὸ τῶ πρῶτομα, ἀλλ' ἐπὶ γίνουσις ἐαυ-
 τῶν τοῦ γένους ἐχθρῶν ἰκανοῦς. οἱ πατέρες ἐκτρέφετε
 τοὺς ἑαυτῶ παῖδας γινῆ παιδείας, ἡ ὑποθεσία, κυρίως καὶ
 διδασκατε αὐ τοὺς τὰ ἑαυτῶν γράμματα, καὶ τεχνῶς
 πῶς τὸ μὴ ἀργία χαιρεῖν καλῶς διέ, φησιν, ἐκτρέφετε
 ἡναῖς, ἀλλ' ἡῶ σωετῶ ὀφθαλμῶσέτα ἡ καρδία
 αὐτοῦ, οἱ κύριοι, ὀφθαλμῶς τοῖς οἰκείους πτωσεῖτε,
 ὡς ὁ ἅγιος ἰωβ ἐδίδαξε. μία γὰρ φύσις, καὶ γινῆ
 τὸ γένος τῶς αὐθροῦ πῶ ἴσθαι· γινῆ γὰρ χριστῶ, οὔτε δ' οὐ-
 λος, οὔτε ἐλευθερος. οἱ ἀρχόντες, πειθαρχεῖτε ὡς ἁ-
 γίου καίσαρι· οἱ στρατιῶται τοῖς ἀρχουσιν· οἱ δούλο-
 νι, τοῖς πτωσευτοῖς. ἀρχιερέδουσιν, οἱ πτωσευτοῖς,
 ῥαβαν, propagandi cupiditate, Ergo parentes, alite uestros liberos, ad disciplinas, institu-
 tionemque Domini: id est, docendos curate sacris literis, artibusque quibus ab otio sal-
 tem abhorrere affuecant. Pius enim Pater (inquit scriptura) bene educat: deque filio
 sapiente latatur cor suum. Domini, adhibete curam uestris seruis, eosque clementer tra-
 ctate, ut docuit sanctus Hiob: eandem enim omnes homines naturæ, generisque nostri duci-
 mus originem, siquidem in Christo neque seruus neque liber. Principes sese summittant Ca-
 sari, & duces militares Principibus: diaconi presbyteris, & presbyteri summis sacerdotib.

communis est uniuerso cœcui: & unus Epi-
 scopus, simul cum Presbyterio, conferuisque
 meis diaconis. quæadmodum & unus Deus,
 hoc est unus Pater ille nunquam genitus: u-
 nusque Filius Patris unigenitus, Deus λόγος, ac
 homo: unus item Paracletus, ueritatis Spiri-
 tus. itaque & una prædicatio, & fides una, u-
 num baptisma: una quoque Ecclesia, quam
 per totum terrarum orbem sancti Apostoli
 suis laboribus, suoque sudore, in Christi san-
 guine fundauerunt. Idcirco uos qui popu-
 lus peculiaris, gensque sancta estis, omnia de-
 betis magno consensu, concordiaque in Chri-
 sto peragere, Vxorēs, estote subditæ uiris ue-
 stris in timore Dei. Virgines, estote subditæ
 Christo, incorrupto saluoque pudicitia deo-
 re: non quia turpe sit nubere, sed quia com-
 modius quiddam appetatis: hoc est, non cul-
 pandi reiiciendi que coniugij gratia, sed medi-
 tationis execrationisque legum diuinarum
 causa. Liberi, estote subditi parentum ue-
 strum imperio: eosque ita amate atque colite,
 ut quorum, ad generationem uestri, opera,
 Deus instrumento sit usus. Serui, estote sub-
 diti uestris dominis, propter Deum: ut liberti fia-
 tis Christo. Mariti, in amore habete uxores
 uestras, ut conferuas in Domino, ut corpus
 proprium, ut uitæ prolisque socias. Cæcibes,
 in solo Christo, eiusque patre, inuocando per-
 petuo oculos pascite, in luce splendoreque
 sancti Spiritus: a quibus ego sanctitatem He-
 liæ flagito Iehosue filij Nun, Melchisedeci,
 Helisei, Ieremix, Ioannis Baptistæ, dilecti di-
 scipuli, Timothei, Titi, Euhodij, Clementis,
 qui omnes suam uitam castissimè transege-
 runt. Neque ego uitupero reliquos homines
 sanctissimos, quotquot unquam ad nuptias
 eas accesserunt, de quibus antea feceram
 mentionem: imò uerò in iisdem me istorum
 hominum uestigijs ingressum, ad tantamque
 in regno Dei prouectum dignitatem, reperi-
 ri peropto, ad quantam peruenere Abraha-
 mus, Isaacus, Iacobus, Iosephus, Esaias alijque
 Prophetæ, Petrus, Paulus ceterique Aposto-
 li, qui omnes uel matrimonio fuerunt: non
 tam quidem ipsius, quod delectat, perfruen-
 di libidine, quam generis sui, quod deside-
 rant, propagandi cupiditate, Ergo parentes, alite uestros liberos, ad disciplinas, institu-
 tionemque Domini: id est, docendos curate sacris literis, artibusque quibus ab otio sal-
 tem abhorrere affuecant. Pius enim Pater (inquit scriptura) bene educat: deque filio
 sapiente latatur cor suum. Domini, adhibete curam uestris seruis, eosque clementer tra-
 ctate, ut docuit sanctus Hiob: eandem enim omnes homines naturæ, generisque nostri duci-
 mus originem, siquidem in Christo neque seruus neque liber. Principes sese summittant Ca-
 sari, & duces militares Principibus: diaconi presbyteris, & presbyteri summis sacerdotib.

Et diaconi uero, totusq; clerus reliquus, unā cum laicis ordine militari, Principibus, ipsosq; Casare, subditi sint Episcopo: Episcopus autem Christo, quemadmodum Concordia Patri. Et sic unitatis uinculum concordiaq; per omnia conferuabitur. Vidua, ne sint lasciuia, gulosa, uaga: sed honestate grauitateq; Iuditham imitentur, sobrietate continentiaq; Annam amulentur. Verum hæc ego non, ut Apostolus, impero (quis enim ego sum, aut que domus parentis mei, ut meam cum illorum dignitate comparem) sed tanquam unus ex commilitonibus uestris, acclamantis exhortantisq; munus obeo. Mei fratres, quam ego in amore uestri totus effundor! quam in salute uestra gestio! quam exulto! ideo consultum studeo: non ego tamen, sed per me Dominus Iesus. Qui quanuis suis me uinculis est dignatus, tamen tantum abest uti meipsum efferram, ut potius timore curaque contineam: ualde enim me adhuc ad uoluntatem Dei ineptum uideo, nisi quod preces me uestra efficiunt in Deo aptiorem, ita ut in quo uocatus sum, eum consequar, ad Euāgeliumq; confugiam tanquam ad corpus Iesu Christi, & ad Apostolos tanquam Ecclesie Presbyterium: amem autem Prophetas etiam, tanquam prænuntios Christi, eiusdemque Spiritus cum Apostolis participes. Quemadmodum enim pseudopropheta, pseudoapostolusq; unum, eundemque trahunt prauum, dolosum, populisq; deceptorem Spiritum: ita Prophetæ & Apostoli unum eundemque Spiritum, sanctitatis bonitatisque autorem, uitæ ducem, doctoremque ueritatis ab ipso Deo per Iesum Christum acceperunt. Vnus enim est Deus ueteris & noui Testamenti: Vnus Mediator Dei ac hominum, per quem & condita sunt intelligibilia, sensibiliaq; omnia, & regunt eadem quam comodissimis, aptissimisq; suæ uidentia uicissitudinibus. Vnus itē Paracletus, qui est sua uirtute i Mose, in Prophetis, in Apostolis operatus. Oēs itaq; sancti, quotquot unquam fuere, hoc est & qui olim in eum sperabant eumque expectabant, & qui nūc in eo spe perfrauntur, inque præfiteo Euangelio sunt illustres: per solum Christum sunt salutem consequuti, in eoque sanctificati, amore sunt admirationeque facti quam dignissimi. Quod si quis unū quodē Legis Prophetarūq; Deū esse prædicat Christū autē filium esse Dei per negat: hic mendax est, quæadmodū pater eius Diabolus: & est inferioris circūcisionis, quæadmodū pseudoiudæus. Si quis uerò fateat Christū Iesum Dominū, Deū autē Legis & Prophetarū abnegat, affirmatq; terræ coeliq; cōditorē Patrē nō esse Christi: in ueritate nō stetit, quæadmodū pater quoq; eius Diabolus, estq; nō Spiritus sancti, sed Simonis magi discipulus. Si quis unū quodē esse Deum asserit, Christūq; Iesum cōfiteatur, nudū tamē hominē esse ret Dominū,

καὶ οἱ διάκονοι, καὶ ὁ λοιπὸς κλήρῳ, ἅμα παντὶ
 ἑσθ' λαῶν ἐν τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς ἀρχαῖς καὶ τῷ
 καίσαρι, τῷ ὑποστρώτω ὁ ἐπίσκοπος, τῷ χριστῷ, ὡς
 ὁ χριστὸς τῷ πατρὶ. καὶ αὐτὸς ἡ ἐνοτία, ἕστ' ἀλλήλων
 σάξεται. ἔσωσαν δὲ καὶ αἱ χεῖρες, καὶ βῆμοι, καὶ λη-
 ναί, καὶ πόρι προχάδες· ἀλλ' ὡς ἰουδαῖοι ἡ σιμωναίται,
 ὡς ἡ ἀναῖσι φρονεῖσάντων. Ἰδὲ τὰ ὄνχ' ὡς ἀπόστολος
 ἐστ' ἀπόστομος (τίς γὰρ εἰμι ἐγὼ; ἢ τίς ὁ οἶκος τοῦ
 πατρὸς μου; ἵνα ἰσότημον ἑμαυτῶν ἐκείνων ἔπω)
 ἀλλ' ὡς συστρατιώτης ὑμῶν, ὑποφανετοῦ τὰς ἐ-
 πείρων. ἀδελφοί μου, λίαν ἐκίχημαι ἀγαπᾶν ὑ-
 μᾶς· καὶ ὑπεραγαλλόμενος, ἀσφαλιζομαι ὑμᾶς,
 οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ δι' ἐμοῦ ὁ κύριος ἰησοῦς, ὅτι δεδε-
 μέλιος, φοβοῦμαι μάλλον· ἐτι γὰρ εἰμι ἀπαρτι-
 σθ' ἀλλ' ἡ προσδοχὴ ὑμῶν, εἰς θεὸν με ἀπαρτίσει,
 ἵνα ὅτι ἐκλήθην, ἁπλῶς, προσφυγῶν ἑσθ' ἀγα-
 γελίῳ, ὡς σαρκὶ ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τοῖς ἀπόστολοις,
 ὡς πρεσβυτέρῳ ἐκκλησίας, καὶ τοῖς προφήταις δὲ
 ἀγαπᾶν, ὡς χριστὸν κατ' ἀγαλλῶντας, ὡς τῷ αὐτοῦ
 πνεύματι μετὰ τὸν χρόνον, οὐ καὶ οἱ ἀπόστολοι. ὡς
 γὰρ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ οἱ ψευδοαπόστολοι, οἱ
 καὶ τὸ αὐτὸ ἐκλήθησαν πονηρῶν καὶ ἀπατηλῶν καὶ
 λαοφθάνων πνεύματι οὕτω καὶ οἱ προφῆται καὶ οἱ ἀ-
 πόστολοι, οἱ καὶ τὸ αὐτὸ ἅγιον πνεῦμα ἀγαπᾶν, καὶ
 μονικῶν ἀληθῆς ἵη ἐν διδασκαλίῳ ἐλαβον πνεῦμα
 ἐστ' ἰησοῦ χριστοῦ. εἰς γὰρ ὁ θεὸς παλαιῶν, καὶ καινῶν ἐστ' ἡ
 κη· εἰς ὁμοίτητος θεὸς, καὶ εὐθρόπων, εἰς ἡ δὴ ἡμερῶν
 αὐνοστ' καὶ αἰδῶ τῶν, καὶ πρόνοιαν πρόσφορον καὶ κα-
 τέλληλον· εἰς δὲ καὶ ὁ παρὰ κλητῶν, ὁ φησὶ ἕσθ' ὅτι
 μωσὴν καὶ προφῆταις ἀποστόλοις, πάντες οὐ οἱ ἅ-
 γιοι, καὶ χριστῷ ἔσωθησαν, ἐλπίσαντες εἰς αὐτὸν, καὶ
 αὐτῶν ἀγαπήσαντες, καὶ δι' αὐτοῦ σωτηρίας ἐτυ-
 χον, ὄντες ἀξιαγάπητοι θαύματος, ἅγιοι ἐπὶ ἰησοῦ
 χριστοῦ, μεμαρτυρημένοι καὶ ἑσθ' ἀγαλλῶν ἐν κη-
 ρύττει· ἐνα, χριστὸν δὲ ἀρνέται ἵημ ἔνα θεοῦ, ψευ-
 δος εἰδῶν, ὡς καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ διάβολος καὶ ἔσθ' ἡ
 ὁ ποιῶν τῶν κατὰ πόδου καὶ, ψευδοῦ δὲ αὐτοῦ· ἵη
 αὐτὸς ὁμοίτητος χριστοῦ ἰησοῦ κύριον, ἀρνέται δὲ τῶν
 θεῶν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οὐκ εἶναι λέγων
 τῶν οὐρανῶν καὶ γῆς ποιητῶν πατέρα τοῦ χριστοῦ· ὅτι
 ἔσθ' ὅτι τῆ ἀληθείᾳ οὐκ ἐσηκῶν, ὡς καὶ ὁ πατήρ αὐ-
 τοῦ ὁ διάβολος καὶ ἔσθ' ἡ ὁ ποιῶν τῶν, σίμωνος τοῦ
 μάγου, ἀλλ' οὐ τοῦ ἁγίου πνεύματος μαρτυρῶν.
 ἐὰν τις λέγει μὴ ἔνα θεὸν ὁμοίτητος καὶ χριστοῦ ἰη-
 σοῦ· ψιλοῦν δὲ ἀδρόπων εἶναι νομίζε τῶν κύριον,

non etiam

ἐπεὶ δὲ ἤδη τῆς πρὸς δουλῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἀλλάχρα
 ἔχετε γι' ἰησοῦ χριστοῦ, ἀποκηλέθ μοι εἰρησθεῖν τῶν
 ἐκκλησιῶν τῶν γι' αὐτιοχία ἐν Συρίᾳ· πρὸς τοὺς δὲ
 ὑμῖν, ὡς ἐκκλησία θεοῦ, χριστοῦ ἰησοῦ ἐπίσκοπον,
 εἰς τὸ πρὸς βόσκειν ἐκεῖ θεὸς πρεσβείαν, εἰς τὸ συγχω
 ρῶσθαι αὐτοῖς ἡδῆ τῶν γεννηθῆναι. δεῦθεν αὖτε ὁ
 θεὸς τῶν ἐκκλησιῶν, μακάριος γι' ἰησοῦ χριστοῦ, ὁς κρηξίω
 θῆς ἐν ταύτης διακονίας· ἡ γὰρ ὑμῖν δέ, ἀποδοῦσαν
 τὰς γι' ἰησοῦ δεῦθεν ἄδελφους, δέλουσι δὲ ὑμῖν, ὡς πᾶ
 σιν (ἀδελφῶν γὰρ) ὑπὲρ ὀνόματος θεοῦ (ὡς ἡ γὰρ αἰ
 ἐργασίαι ἐκκλησιῶν) ἔπειτα ἡ ἀποστολὴ, αἱ δὲ πρὸς
 ἀποστολὴς ἡ δὲ ἀποστολὴς, πῶς ἡ δὲ ἀποστολὴς.
 αὐτὸς ἀπὸ κολίνας μεμαρτυρημένος, ὁς ἡνῶν γι' λόγῳ
 ὑπακούετε μοι, ἅμα γάρ, ὡς ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκλεκ
 τῶν, ὁς ἀπὸ Συρίας μοι ἀποδοῦσθαι ἀπὸ ἀγαθῶν ἐξ
 ἡμῶν, καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν· καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν ὁ
 παρὶ ὑμῶν, ὑπὲρ ὧν ἐδέξατο αὐτὸς· πρὸς δὲ ἐξ
 ἡμῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριος, οἱ δὲ ἀτιμάσαντες αὐτοὺς,
 λυτρωθέντων γι' τῆς χάριτος ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ μὴ βου
 λουμένου τῶν θαύματων τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τῶν με
 τάνοιαν ἀσφαλῆται ὑμῶν ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν
 γι' ἡμῶν δὲ ὁδὸν καὶ γράφω ὑμῖν εἰς Βούργου, πεμ
 φθῶν τῶν ἅμα ἀπὸ ἐφεσίῳ καὶ σμυρναίων, ἐπὶ λό
 γῳ τιμῆς· οὗς ἀπέπεσε ὁ κύριος ἰησοῦς χριστός, εἰς
 ὃν ἐλπίζουσι, σαρκί, ψυχῇ, πνεύματι, πίστι, ἀγά
 πῃ, ἡμονοία ἐξῆθεν δὲ, γι' κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ, τῆς ἡνῶν
 ἐλπίδι ἡμῶν, γι' ἀγίας πνεύματι.

Quandoquidem mihi narratum est, Eccle
 siam, quæ Antiochiæ in Syria est, cum preci
 bus uestris, tum charitatis, quam in Domi
 no habetis, fauore pacem habere: decero
 uos nunc etiam, tanquam Ecclesiam Dei,
 existimo, eligere aliquem Episcopum, qui
 mittatur illò, ad obeundam Dei legatio
 nem, ut queant conuentus agere ac cœtus,
 in quibus laude gloriâque illustretur no
 men Dei. Felix in Christo, qui tanti fue
 rit adeptus ministerij dignitatem: uòsque,
 quibus hæc curæ erunt, amplissimam in
 Christo gloriam consequemini. Antea qui
 dem uobis (nam omnibus haud poterant)
 cum peteretis, Episcopum (quemadmo
 dum ea semper, quæ proximæ sunt, Ecce
 siæ solent, ppter nomen gloriâque Dei mi
 serunt: quum aliæ Presbyteros, Diaconòs
 que mitterent. De Philone autem Diaco
 no, uiro ab ineunte ætate laudatissimo, qui
 nunc in Verbo mihi ministrat unâ cum Ga
 io, & Agathopo, homine electo, meque ex
 Syria sequuto: Ambo quidem uitæ renun
 tiarunt, uobisq; egregium præbent testi
 monium, quo ego quoq; Deo gratias uestro
 nomine habeo, quòd susceperitis eos, precór
 que ut & uos suscipiat Dominus, reliquos
 autem, qui eos inhonestius tractarunt, ex
 piet sua gratia, qui non uult mortem peccatoris, sed poenitentiam. Salu
 tem uobis dicit di
 lectio fratrum, qui sunt in Troade: unde hæc uobis scribo, per Burgum, qui commu
 ni legatione Ephesiorum, & Smyrnæorum, in honorem uestrum mittitur, quos
 remunerabit Dominus Christus, in quo spem suam habent collocatam.
 Carne, animo, Spiritu, fide dilectione, concordia etiam atque etiam
 ualete, in Domino Iesu Christo, communi spe omnium
 nostrum, atque in sancto Spiritu.

